

главието ѝ привождаме така, както го е обнародувалъ учений директоръ на тая Библиотека, академикъ Бичковъ¹⁾. Прилагателната форма *Карамалицкой* показва, че писательтъ на това заглавие и, тръбва да мислимъ, на цѣлата книга е билъ родомъ изъ Воденско или изъ друго нѣкое място отъ югозападна Македония, защото въ тамошний говоръ та-къви сложни прилагателни имена се свършватъ въ мѫжки родъ на *ой*, на примѣръ: *Болгарской езикъ, мѫдрой мѫжъ, дебелой човѣкъ*²⁾.

За втората и четвъртата отъ тия книги, като не ги сме видвали, ние сега не можемъ да кажемъ побче отъ това, което вече забелѣжихме за тѣхъ. Побче нѣщо ще кажемъ токо за другитѣ двѣ, именно: за описанietо на светогорскитѣ мънастире и за книгата, която е прѣвелъ Иеромонахъ Кирилъ, бивший Игуменъ на Лешечкий мънастиръ.

Описанietо на светогорскитѣ мънастире, което е излѣзло на свѣтъ прѣзъ мѣсецъ февруария на 1839 година, е захванало да се печата, види се, въ самото начало на тая година, тя е една отъ първите издадени въ Солунската типография книги³⁾. Отъ тая книга сега сѫ познати два екземпляра: за единъ, който, види се, не е пъленъ, споменува г. Офейковъ въ френский си сборникъ *La Macédoine* и пр. (стр. 31), безъ да забелѣжва, дѣ се той намѣрва сега; за другий знаемъ, че прѣди двѣнадесетъ годинъ се е намѣрвалъ въ Петербургъ, въ Библиотеката на познатий руски писатель, князъ П. П. Вяземский, който лани се помина. — Петербургският екземпляръ, който е запазенъ много добре, е постигнала една особено честита

¹⁾ Въ речений „Хронологический указатель славяно-русскихъ книгъ церковной печати“, стр. 353—354.

²⁾ Глед. Евангелието на Иеромонаха Павла отъ Воденската епархия и у Верковича, Описаніе быта Македонскихъ Болгаръ, Москва 1868, стр. 25.

³⁾ Г-нь В. Стояновъ казва, че първа работа на Солунската типография е било напечатванието на книгата „служение Ерейско“. Но ние мислимъ, че тая книга, за която е само казано, че е напечатана въ 1839 год. (безъ да е забелѣжено, въ кой мѣсецъ), е излѣзла слѣдъ описанietо на светогорскитѣ мънастире, за кюето завѣрно се знае, че е излѣзло прѣзъ мѣсецъ Февруария на 1839 г. — При осѫжднитѣ печатарски срѣдства, съ които е могълъ да располага Хаджи Теодосий, особено на първо врѣме, той на-да-ли бы могълъ да напечата двѣ книги въ единъ мѣсецъ. — Ще кажемъ още, че ни една отъ двѣтѣ книги, за които говоримъ тукъ, не тръбва да се счита за първо произведение на Солунската типография, защото, както видоме погорѣ, тая типография е работила вече и въ 1838 г., прѣзъ която такодже, тръбва да е извадила нѣщо.